

A kongresszusi irányelvek vitája a vezetőségválasztó taggyűléseken

Nagyobb előrelátást a tervezésben

A felelősség gondolata annyiszor visszatért, hogy szinte refrénszerűen hatott. Nem véletlenül tulajdonítottak ennek a megszokottnál is nagyobb fontosságot, ott, ahol mindennap rajzolóasztalokon körvonalozódik a jövő. Nyilvánvaló tehát a felelősség súlya, a hogyanra, mikéntre való többszöri rákérdezés. A Szegedi Tervező Vállalat kommunistái is egyetértettek a XI. pártkongresszus irányelveivel. Mégis, a közönséges munkánk, jobb életünk azon ösvényeire jutottak el, ahol még több tennivalónk van a szocialista társadalom eredményes építése érdekében.

A vezetőségválasztó gyűlést megelőzően a vállalat kommunistái a pártcsoport-értekezleteken véleményeket mondtak a pártokommunikációról, vitatkoztak azon és érveltek. Így hát a vezetőségválasztó gyűlésen Kósa Mihály, az alapszervezet titkára referátumában a már elhangzott irányelvekkel kapcsolatos véleményeket ismertette, s végül a taggyűlés úgy döntött, hogy felsőbb pártszervezetek továbbítják ezeket.

Felvetődött, miként lehetne elvárni a még fokozottabb morális felelősséget azoktól, akik külkereskedelmi vonalon dolgoznak, és akik a kereskedelmi szerződés megkötésénél a népgazdaság igényeit veszik figyelembe. Szó esett e témakörben arról is, hogy a turistaként külföldre utazó állampolgároknak szintén nagy a felelősségük hazájukkal szemben, és sok esetben ezt jobban szem előtt kellene tartaniuk.

A társadalmi viszonyok továbbfejlesztése kapcsán a referátum foglalkozott azokkal a véleményekkel, amelyek a spekuláció nélküli kisáruteremelés biztonságosabb megvalósulását hangsúlyozzák. Felvetődött, miként tud egy közműves kispáros egy évben 16 házat is felépíteni egyedül — vagy pedig a bedolgozókkal tisztességesen haszonhoz jut. A jövedelemszabályozás lehetőségei természetesen adóttak, központilag előírtak, de a gyakorlati alkalmazásnál néha liberalizmus fordul elő.

A párttagok véleménye tájékozott az irányelvekben foglaltakkal, amely szerint: „A népgazdaság tervszerű fejlesztésének alapvető feltétele a beruházási tevékenység javítása... A beruházás minden területén meg kell akadályozni a költséges megoldásokat, a túlzott igények érvényesítését.” A vállalat kommunistái közül többen hangsúlyozták, hogy az egyszerű takarékoság egyenlő a javakkal való előrelátó gazdálkodással. Épp ezért bírálták az itt-ott előforduló helytelen tervezést. Mivel a személyi tulajdon — mint elismert társadalmi kategória — nemzeti vagyonhoz tartozik, így a takarékoság, a gazdálkodás hatékonyságáért ejtett szavak erre is vonatkoznak. A vezetőségválasztó taggyűlésen Kálmán Tihamér épp az anyagtakarékosság miatt szó-

lalt fel, és megemlítette: az is pazarló gazdálkodás, ha 1971-ben kiadják az építési engedélyt, a ház felépül, majd három év után szánják. (Szegeden fordult elő). Mint lehet az, hogy a tervgazdálkodásban felelős személyek néha nem látnak néhány évre sem előre?

A felelősség hangsúlyozása közben a vélemények meg-egyeztek abban, ha hiányzik az előrelátó, gondos előkészítés, akkor a felelős személyt egyértelműen marasztalják el, vagy váltásuk le tisztességéből. Azt is jobban figyelembe kellene venni, mi a lehetséges színvonal egy adott dolog megoldásánál, és az legyen az elfogadható mércé. A beruházások elhúzódnak azért ne a kifogásokat keressék és a bizonyítványt magyarázzák, hanem önkritikusan ismerjék be a rossz munkát. Szó esett arról is, nem tapasztaltak nagyobb mértékű felelősségre vonást a késedelmes beruházásokért.

Még a pártcsoportgyűléseken javasolták az irányelvek vitája közben, hogy teremtsék meg a költségek csökkentésében az érdekeltséget. Jelenleg a tervezőt az ösztönzi, ha minél többre kerül a beruházás, és így a tervezés díja is magasabb. Ez a szisztéma a ráfordított munka alapján igazságos, hiszen nagyobb objektum tervezésénél többet kell dolgozni. Ugyanakkor a megfelelő érdekeltséggel el lehetne érni, hogy a tervező tudását és tehetségét az egy bizonyos lehetséges határig a költség-

csökkentésre összpontosítsa. A fokozottabb érdekeltség megteremtésével elejét lehetne venni a mellékfoglalkozásoknak, hiszen a társadalom számára az a hasznos, ha mindenki a munkahelyén kamatoztatja képességét. Így vetődött fel az a gondolat is — az egyenlő munkáért, egyenlő bér elve miatt — érdemes lenne a tervezőknél országosan kidolgozni a szellemi munka normáit. Kenderes János igazgató a hatékonyabb gazdálkodás miatt szökölt. Kérte a vállalat kommunistáit ezért tegyenek meg mindent személyes példamutatásukkal.

Az egyszerű gazdálkodás témakörébe tartozik, ha mindenki tudásának, végzettségének megfelelő helyen dolgozik. A népgazdaságnak nem lehet közömbös, hogy a diplomások elmennek benzinüzembe, zenészek, felszolgálóknak, csak azért, mert nem akarnak községekben, kisebb városokban szakmájukban elhelyezkedni. Élénk vita alakult ki a kérdés körül. Dobó Imre felvetette, mi történjen velük, dr. Bús Aladár egy KNEB-vizsgálatra hivatkozva szökölt arról, vidéken üres állások várják a diplomásokat. Végül a párttagság arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy meg kell találni a módját a jelenség visszaszorítására.

A felvetett gondolatok a vállalat belső életén jóval túlnőnek, érthető ez, hiszen nemcsak a kis közönségek, hanem az ország ügye iránti felelősséget is érzik.

Halász Miklós

Erősítik kapcsolataikat

A kübekházi és újszentiváni határőr-őrök kommunistái is megtárgyalták a Központi Bizottság kongresszusi irányelveit és a párt Szervezeti Szabályzata módosításának tervezetét. A hozzászólások egyöntetűen mutatták, hogy a kommunista határőrök mindkét párt-dokumentummal egyetértenek. Ezt egyébként a tartalmas vita végén szavazatukkal is megerősítették.

A taggyűlésen mind a hivatalos, mind a sorozott állományú párttagok célul tűzték a két alegység elé, hogy az 1974-es évben elért eredményüket tovább javítsák. Tavaly ugyanis a szocialista versenymozgalmat követelményeit a kübekházi őrök is és az újszentiváni őrök is jó szinten teljesítették, s decemberben az „Egység Élenjáró Alegysége” címmel tüntették ki őket.

A taggyűlésen részt vevők vállalták: a versenyben kiérdemelt címet az elkövetkező években is megőrzik, s a XI. kongresszus évében, az idén pedig „Kiváló” szinten fogják teljesíteni a szocialista verseny követelményeit. Becsülettel őrzik a határt, tovább gazda-

gítják kapcsolataikat a lakossággal, részt vesznek a községek életében.

A két alegység-kommunistáinak célkitűzése mindenképpen reális, mert teljesítéséhez a feltételeket már az elmúlt évben megteremtették. Eredményeik további javításához a legfőbb biztosíték, hogy — tavaly — valamennyi párttag kiváló vagy élenjáró címet érdemelt ki.

Kaszai Pál tizedes — az újszentiváni őr KISZ-alapszervezetének titkára, aki bevonulása előtt a DEFAG minőségi ellenőre volt — és Papp István határőr kétszer nyert „Kiváló” címet. Birák Mihály tizedes — rajparancsnok — kétszeres „Egység élenjáró” katoná, Gál István határőr — a kübekházi őr KISZ-titkára —, Tóth Gyula őrvezető — őr-ellátó —, és Boros János őrvezető az „Egység élenjáró katonája”.

Gazsó Béla

Tizenhétezer gyermekkocsi

Sok-e vagy kevés tizenhétezer gyermekkocsi? Ennyit gyártott ugyanis 1974-ben a Miskolci Vasipari Vállalat és ez az országban készült összes mennyiségnek több mint a fele. Az elmúlt másfél év-tizedben az alig több mint hétszáz fővel dolgozó vállalat nyolcmillió forint negyvenötmillió forintra növelte termelési értékét és gyermekkocsin kívül egyedi vasszerkezeti termékeket, munkavé-

Magasabb követelmények

Most, hogy a pártszervezetekben az MSZMP-nek a XI. kongresszusra kidolgozott irányelveit vitatják a kommunisták, érzik, tapasztalják, és meg is fogalmazzák: a szocialista építés folyamata, a töretlen fejlődés igénye nagyon sok fejtörést, törődést és munkát igényel tőlünk a következő években. Úgy is mondhatnánk: harminc év nagyszerű eredményeivel a hátunk mögött sem lesz könnyebb a további társadalomépítés, mert egyre több szellemi és anyagi tartalékra van szükségünk. Az alap, amelyhez jövőnköt viszonyítjuk, önmagában olyan minőség, amelyre mind nehezebb „rádolgozni”; csak magas színvonalú, jól szervezett munkával, egységes cselekvéssel remélhetjük a fejlődés arányosságát. Ebben pedig egyre nagyobb a szerepe az embernek. A termelési tonná, a jövedelem százaléka, a gondoskodás formái csak úgy szaporodhatnak igazán, ha minden tehetségünket, szorgalmunkat, öntudatunkat hozzá tesszük nagyon is bekeríthető anyagi lehetőségeinkhez.

Egyszerű és világos a képlet: növekszik a helytállás igénye a szocializmust építő egyes emberrel szemben is. Különösen pedig a kommunistákkal szemben, akiknek életeleink a társadalmi haladás elősegítésére, az új lehetőségek szüntelen keresésére. Ezt mondja közvetve a kongresszusi irányelvek minden cikkelye, de erre utal a párt szervezeti szabályzatának tervezete is, amelyet az irányelvekkel együtt vitatnak most a kommunisták a vezetőségválasztó taggyűléseken.

Nem arról van szó, hogy alapvetően megváltozna a párt alkotmánya — csupán arról, hogy az új követelményekhez igazítsa az MSZMP tagjainak kötelezettségeit és jogait. Ez az igazítás pedig érthetően a magasabb követelmények felé hajlik, hogy erős fedezetet képezzen a politikai célok megvalósításához.

Párttagságunk fölismeri a tervezet néhány változásában is — meg az irányelvekben is —, hogy a párt vezető szerepének még következetesebb érvényesítésére, a pártfegyelem megszilárdítására, eszmei, politikai és szervezeti egységre, a határozatok végrehajtásának hatékony ellenőrzésére, ösztinte és nyílt légkörre, a párt-demokrácia további fejlődésére van szüksége az élcspatnak. A szervezeti szabályzat-tervezet új elemei, megfogalmazásai pedig éppen ezt a célt szolgálják. Mindjárt a tervezet elején — a párttagság kritériumait és a párttag kötelezettségeit és jogait tartalmazó fejezetben — azt olvashatjuk az eddigi követelmények mellett: feddhetetlen előélet. A párt tagjainak úgy kell élniük és dolgozniuk, hogy a közvélemény erkölcsi elismerése kísérje életüket és tevékenységüket, megbecsülést élvezzenek környezetükben, és ezt társadalmi tevékenységükkel, magatartásukkal, az emberekhez való viszonyukkal érdemlik ki. S nagyon fontos, hogy ne csupán elért állapot, hanem folyamatosan legyen ez az emberi tartás, tovább gazdagodjék a kommunista elhivatott harcában és munkájában. De egyúttal sugárzó ereje is legyen — mind a környezetre, mind a kom-

munista cselekvésre. Ugyanis pár sorral odébb a tervezet új elemei között már azt olvashatjuk: „tanúsítson forradalmi éberséget minden szocializmusellenes jelenség-gel szemben”. Bizonyára érezzük, micsézt tartotta fontosnak a Központi Bizottság ezt a kiegészítést. Gyakran elmentünk elveinket, igazunkat sértő jelenségek mellett. Sokszor tettünk úgy, mintha nem látnánk, nem hallottunk volna ügyeinkkel feleselő nézetet, magatartást. Kényelemből talán, vagy abból a kicsit gögörs alapállásból, hogy a mi társadalmunknak már nem ártanak apró politikai kellemetlenkedések. Túlzott nagyvonalúság, politikai lezsértség, s nagyon szükséges, időszerű, hogy a párt következetességet írjon elő tagjainak ebben is. Ahogyan egy ugyancsak új betét mondja a párt alkotmánytervezetében: a párttag „következetesen szolgálja a szocializmus ügyét, és minden körülmények között álljon ki a szocialista társadalom érdekeiért, védelméért”. Ha részletezzük, világos: társaságban és piacon, villamoson és családban, munkahelyen és szórakozásban, politikailag csöndes vagy feszült helyzetben — vagyis mindenütt és mindenkor!

Nem is olyan régen, e hasábkon fölpanaszoltam magam is, hogy túlonult elszaporodtak a magán- és a külön vélemények. Emelvényről is lehetett hallani ilyeneket bővebben. Elégtétellel olvashatjuk a szervezeti szabályzat módosításának tervezetében, hogy a pártdemokrácia jogot és lehetőséget ad vitára, ellentétes vélemények kifejtésére a kommunistáknak a pártfórumokon, miként eddig — de a határozat után tiltja a párt a külön vélemény terjesztését! Ezzel a párttagság elvének tiszteltetését és a párttagság gyakorlatát erősítjük, hiszen a magánvélemények, a külön vélemények — hiába akasztották rá a megkülönböztetés céduláját — össze-összekeveredhetnek hivatalos pártálláspontokkal, s zavarták az egyértelmű cselekvést.

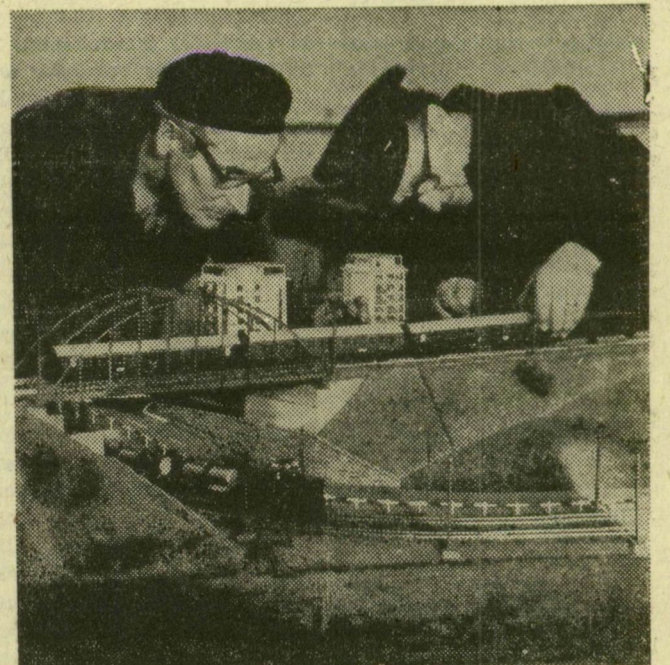
A párt arra törekszik, hogy tagjainak aktivitása áthassa az egész társadalmat. Korábban az alapszervezeti munka hatékonyságában léptünk előbbre, s minden évben megmértük a szervezet munkájának hatékonyságát. Ezt a rendszert a szervezeti szabályzat tervezete is bele foglalta most a Központi Bizottság, ugyanis előírja, hogy a vezetőség köteles évenként beszámoló taggyűlést tartani. A beszámolóknak ki kell terjednie a párt-szervezet egész tevékenységére, de újabban a párttagok munkájára, a pártmunka teljesítésére is. Így a kommunisták személyes felelőssége növekszik, hiszen évente egyszer kötelezőszerűen megvizsgálja a vezetőség: ki mit vállalt, s hogyan teljesítette? Rendszeres munkát követel tehát tagjaitól a párt — s annak rendszeres értékelését írja elő.

Az eddigi taggyűléseken megelégedéssel fogadták a kommunisták a szervezeti szabályzat tervezetének új elemeit, mert bár magasabb követelményeket támaszt a tervezet az egyes párttaggal szemben — biztosítja egyúttal a pártmunka nagyobb sikerét és hatékonyságát is.

Sz. Simon István

Új építőipari berendezés

Az Épületgyártó Vállalat soproni üzemében elkészítették az első hazai gyártmányú önjáró betonszivattyút. Az új berendezés helyettesíti a szállítószalagot, a konténert és minden egyéb hagyományos betonszállító eszközt. Egyik munkahelyéről a másikra szállítja a kész betont. A speciális tartályt és szivattyút egy Csepel tehergépkocsira szerelték rá.

Jedlinszki László asztalos és Hágen Béla lakatos Miskolcon, a Tiszai pályaudvar egyik termében március óta épít egy hatalmas terepasztalt, amely a MÁV jövődi forgalmistáinak, kocsirendezőinek, mozdonyvezetőinek kiképzését szolgálja majd. 175 méter sint és 380 felsővezeték-tartóoszlop építettek eddig be. Több fénytorompó, jelző, hid és alagút alkotja a teljes terepasztalt. A kis vonatokat a legmodernebb dominórendszerrel fogják irányítani.

Együttműködési megállapodás

Gó: Nagy Sándor nehézipari államtitkár és L. I. Oszipenko, a Szovjetunió vegyipari miniszterének első helyettese január 8—10. között Budapesten tárgyal. Áttekin-tették a leninvárosi olefinmű és a kalusi vegyikombinát beruházásainak helyzetét,

a két üzemét összekötő etilénvezeték készültégi fokát. Rögzítették a vezeték üzembehelyezéséhez és a két üzem indításához meg elvégzendő feladatokat. Megállapodtak az üzemindítás menetrendjében. L. I. Oszipenko szombaton visszautazott Moszkvába.